

Петя Дубарова
Да бъде зимата

Снегът е бял като възглавница,
и чист, и светъл е като невинност,
луната като жълта раница,
звездите – чаша бяло вино.

Аз искам с виното им ледено
за първи път да се опаря,
луната още недогледала
на своя гръб да натоваря.

Аз искам огъня на устните
в снега нестоплян да удавя,
кристалите от твърдост вкусните,
под зъбите си да поставя.

Аз искам да изгръпна цялата –
на зимата да заприличам.
Да бъда зимата. Ала сърцето ми
да си остане на момиче.

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6053>]